

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ระบบเศรษฐกิจ

๑.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำประมงพื้นบ้านเป็นหลัก อาชีพค้าขายเป็นอันดับรองลงมาอีกนั้นทำการเกษตรและปศุสัตว์บ้าง

ตารางแสดงข้อมูลเกษตรกรทำการเกษตรตำบลบางปู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่	ชนิด	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
๑	ข้าวนาปี	๙	๑๕	๑๕
๒	ยางพารา	๒	๒.๒๕	๒.๒๕
๓	มะพร้าวแก่	๒๖๕	๔๗๒	๔๖๒
๔	มะพร้าวอ่อน	๒	๓๔	๓๔
๕	ปาล์มน้ำมัน	๓	๘๗	๘๕
๖	ผักบุ้งจีน	๓๐	๒	๒
	รวม	๓๑๑	๖๑๒.๒๕	๖๐๐.๒๕

๑.๒ การประมง

มีการทำประมงชายฝั่งขนาดเล็ก เลี้ยงกุ้ง ปลาตุก และปลากระพงในกระชัง

ตารางแสดงข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำตำบลบางปู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ที่	ชนิด	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนกระชัง,บ่อ	พื้นที่ (ไร่)
๑	ปลากระพงขาว	๕๐	๒๐๐ (กระชัง)	๓.๑๒๕
๒	ปลาตุก	๖๘	๑๗๕ (บ่อ)	๔๘
๓	กุ้งขาว	๑	๙ บ่อ	๓๘
	รวม	๑๑๙	๓๘๕	๘๙

๑.๓ การปศุสัตว์

ตารางแสดงจำนวนปศุสัตว์แต่ละประเภทที่สำคัญ ปี ๒๕๖๐

ลำดับที่	บ้าน	หมู่ที่	พื้นที่ปลูกหญ้า (ไร่)	โคเนื้อ (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)	สัตว์เลี้ยงอื่นๆ (ตัว)	หมายเหตุ
๑.	โต๊ะโสม	๑	๐.๐๐	๑๘	๓๖๕	๓๓๒	๑๖	๑๘	๓๐	
๒.	บาลาดูว	๒	๐.๕๐	๒๖	๖๔๖	๑,๘๘๐	๑๒	๑๘	๕๒	
๓.	บางปู	๓	๐.๕๐	๒๗	๔๗๗	๕๙๐	๒๙	๓๘	๓๖	
	รวม		๑.๐๐	๗๑	๑,๖๘๘	๒,๘๐๒	๕๙	๗๔	๑๑๘	

ที่มา:สำนักงานเกษตรอำเภอยะหริ่ง (ปี ๒๕๖๐)

๑.๔ การบริการ

ในเขตเทศบาลตำบลบางปูไม่มีการบริการโรงแรมและที่พักแต่อย่างใด

๑.๕ การท่องเที่ยว

๑) ศูนย์เพาะพันธุ์ปูดำชุมชนบาลาดูว หมู่ที่ ๒

๒) ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ มีร่องน้ำเป็นช่องสามารถจะล่องเรือชมความงามของป่าโกงกางทั้งสองฝั่งได้ตลอดอ้อมโค้งโกงกาง ชมกันนานาชนิด ชมหิ่งห้อยยามค่ำมีเยอะมาก

๓) บ่อน้ำกามเทพเก่าแก่ที่ศักดิ์สิทธิ์สามารถอธิฐานขอคู่ครองได้โดยอาบน้ำในบ่อ

อายุ ๑,๐๐๐ ปี

๔) สุสานโต๊ะโต๊ะโสมกับโต๊ะแญร์สองสามีภรรยา

๑.๖ อุตสาหกรรม

ปัจจุบันในเขตเทศบาลตำบลบางปูยังไม่มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นจากทางภาครัฐหรือเอกชนแต่มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนผลิตเพื่อขาย เช่น ใส่อ้ว ปลาเค็มตากแห้ง

๑.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ปัจจุบันมีเฉพาะอาคารร้านค้าจำหน่ายสินค้าอุปโภค - บริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

๑.๘ แรงงาน

ประชากรที่เป็นวัยแรงงานและว่างงานส่วนมากไปทำงานที่ประเทศมาเลเซียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนคนชราและเด็กอยู่บ้าน

๒. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๒.๑ การนับถือศาสนา

๑) นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตเทศบาล ประชาชนได้รับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเรื่อยมาอย่างมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นผสมผสานกลมกลืนกันจนกลายเป็นประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะการแต่งกายสุภาพ ส่วนใหญ่ผู้ชายนิยมนุ่งโสร่งหรือกางเกงขายาวสวมเสื้อแขนสั้นหรือแขนยาวและสวมหมวกกะปิเยาะส่วนผู้หญิงก็จะสวมเสื้อแขนยาวถึงข้อมือและสวมผ้าคลุมศีรษะตามข้อบัญญัติทางศาสนาและศาสนสถานเพื่อประกอบกิจทางศาสนา มีดังนี้

- ๑) มัสยิดจำนวน ๖ แห่ง
- ๒) สุเหร่า - แห่ง
- ๓) บาราเซาะ ๘ แห่ง

๒.๒ ประเพณี และงานประจำปี

๑) การถือศีลอด (ถือบวช) หรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “ปอซอ” ถือปฏิบัติเดือน “รอมฎอน” หรือเดือนที่ ๙ ของปีฮิจเราะห์ศักราช ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามทุกคนจะถือศีลอดเป็นเวลา ๑ เดือนโดยจะงดเว้นสิ่งอบายมุขทั้งหลาย ทั้งกาย วาจา และใจ ตั้งแต่รุ่งอรุณจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าทั้งนี้เพื่อให้ชาวมุสลิมได้รู้สึกถึงภาวะการอดทนและอดกลั้น และให้รู้สึกถึงสภาพของผู้ที่ไม่มีอันจะกินเป็นต้น

๒) อารีรายอ ในรอบปีฮิจเราะห์ศักราช จะมีเทศกาลรายอปีละ ๓ ครั้ง คือ

๑) รายออิติลฟิตรี คือวันเฉลิมฉลองในศาสนาอิสลาม (หลังการออกบวช) โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ร่วมกันละหมาดที่มัสยิด เยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง เป็นต้น โดยจะตรงกับวันที่ ๑ เดือน ๑๐ “เซาวัล” เดือนที่ ๑๐ ของปีฮิจเราะห์ศักราช

๒) หลังจากรายออิติลฟิตรี นับไป อีก ๖ วัน จะเป็นรายอแน

๓) วันอิติลอัฎฮา คือ วันเฉลิมในศาสนาอิสลามอีกครั้งหนึ่ง โดยจะมีการเชือดสัตว์พลี (กุรบาน) และเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้ยากจน หรือญาติมิตรหลังจากได้ทำพิธีละหมาดในตอนเช้าแล้ว จะตรงกับวันที่ ๑๐ “ซุลฮิจญะห์” เดือนที่ ๑๒ ของปีฮิจเราะห์ศักราช

๓) การเข้าสุนัต เป็นหลักการของศาสนาอิสลาม ที่ถือหลักความสะอาดคือ การขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วกระทำเมื่อเด็กอายุระหว่าง ๖ - ๑๒ ปี ภาษาถิ่นเรียกว่า “มาโซะยารี”

๔)งานเมาลิดคือ วันคล้ายวันประสูติของท่านศาสนาดานปีมุฮัมมัด (ช.ล.) ตรงกับวันที่ ๓ เดือนรอบีอุลเอาวัล) ตามปฏิทินอาหรับ ชาวมุสลิมนิยมทำบุญในเดือนนี้ และเดือนอื่นก็ทำได้ โดยไม่ถือว่าผิด

๕) การกวนอาซูรอ การนำอาหารทุกอย่างมากวนให้สุกเป็นเนื้อเดียวกันเมื่อสุกแล้วจะแจกจ่ายให้ทุกคนได้รับประทาน

ขนบธรรมเนียมการเคารพศพกตัญญู ชาวมุสลิมเพื่อพบปะกันก็จะกล่าว “อัสسالามูออลัยกุม” (ขอความสันติจงมีแต่ท่าน) และมีการรับว่า “วาออลัยกุมมุสسالาม” (ขอความสันติสุขจงมี แต่ท่านเช่นกัน)และ ยื่นมือสัมผัสกัน (ซาลาม)

๒.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการทำกรงนกเขา และกรงนกกรงหัวจุก มีการแกะสลักลายจากไม้ต่างๆ เพื่อตกแต่ง ประตู หน้าต่าง ฝาบ้าน หรือซีกรงนกเป็นต้น

ภาษาถิ่นประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษามาลายูท้องถิ่นเป็นภาษาพูดและการสื่อสาร

๒.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองที่จำหน่ายมีดังนี้ กรงนกเขาชวา กรงนกกรงหัวจุก ใ้ฉ้อ ปลาเค็มตากแห้ง

๓.ทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๑ น้ำ

- ๑.คลองโต๊ะโสม
- ๒.คลองบือเงาะ
- ๓.คลองอาแวเบา

๓.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลบางปู คือป่าโกงกางที่อุดมสมบูรณ์

๓.๓ ภูเขา

สภาพพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบางปูเป็นพื้นที่ติดชายทะเลไม่มีภูเขา

๓.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์มีร่องน้ำเป็นช่องสามารถจะล่องเรือชมความงามของป่าโกงกาง ทั้งสองฝั่งได้

๔.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่ง)

๔.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

เทศบาลตำบลบางปูตั้งอยู่ที่ตำบลบางปู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี มีหมู่บ้านอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน ๓ หมู่บ้าน คือ

- ๑.หมู่บ้านโต๊ะโสม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ มี ๒ ชุมชน ได้แก่
 - ๑.๑ ชุมชนโต๊ะโสม
 - ๑.๒ ชุมชนบือเงาะ
- ๒.หมู่บ้านบาลาคูวอ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๒ มี ๒ ชุมชน ได้แก่
 - ๒.๑ ชุมชนบาลาคูวอ
 - ๒.๒ ชุมชนบางปูสุเหร่า
- ๓.หมู่บ้านบางปู ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๓ มี ๔ ชุมชน ได้แก่

๓.๑ ชุมชนบางปูนามัย

๓.๒ ชุมชนบางปู่เฒ่า

๓.๓ ชุมชนบางปู่กล่อ

๓.๔ ชุมชนกือล่อจือแร

๔.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของเทศบาลติดกับป่าชายเลน ประชาชนทำการเกษตรน้อย มีการปลูกพืชชนิดอื่นๆ เช่น มะพร้าวแก่ มะพร้าวอ่อน ถั่วฝักยาว มันเทศ แตงโม เป็นต้น

๔.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๑ คลองโต๊ะโสม

๒. คลองปือเจาะ

๓. คลองอาแวเปาะ

๔.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประปาหมู่บ้านโดยมีสยิดเป็นผู้อำนวยการ